

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Via Lactea Sive Institutiones Iuris Canonici

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Tit. XXIX. De Clericis non residentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94613)

Clericorum, *cap. Unic. eod. in 6. §. Sunt tamen, hoc tit.* Accedat, necessarium esse, ut presentent idoneos, alioquin presentatio nulla diceretur, *c. Cum dilectus, & ibi notat. de Jur. Patron.* Illud tamen verum est in Laico, ut possit unum, deinde alterum presentare. *d. §. Sunt tamen.* Sed hoc casu Episcopus eligit pro Arbitrio. *Goffr. in Rubr. de Jur. Patron. num. 4.*

Quò ad Postremum. Quatuor potissimum modis Jus Patronatus amittitur. Destructione Ecclesie; veluti si Ecclesia igne, vel terræmotu corruerit. Cessione, veluti si quis habens Jus Patronatus, ipsi Ecclesie hoc Jus cesserit, *c. Unic. de Jure Patr. in 6.* Constitutione Collegii, veluti si, Patrono consentiente, sine reservatione, Juris Patronatus, Ecclesia ipsa collegiata efficiatur, *d. c. Nobis, de Jur. Patr.* Ac tandem amittitur Jus Patronatus propter delictum, veluti si Patronus hæreticus evaserit, Rectorem Ecclesie interfecerit, ac simile delictum perpetraverit, *c. Si quis deinceps, & c. Quisquis. 17. q. 14. & isti quatuor modi traduntur in §. Penult. & ult. hoc tit.*

T I T. XXIX.

De Clericis non residentibus.

Quoniam facta provisione, vel per Collationem, vel per Institutionem, tenentur Clerici residere in Ecclesiis, ad quas assumuntur, ob id iste titulus subjicitur, in quo videbimus:

1. Quid residere significet?
2. Quando Clerici non residentes excusentur?
3. Quando non residentes puniantur?

Quò ad Primum: Residere nihil aliud significat, quam in loco permanere, in quo quis Ecclesiam obtinuit, itaut Ecclesie deservire possit: Et è contra non residere est propriam deserere Ecclesiam, alioquin vagari. *Gloss. in c. Nonnulli, extr. de Cleric. non resident.*

Quò ad Secundum. Illud primo loco sciendum est, quòd quotiescunque quis beneficium obtinet, debet personalem residentiam præstare, *c. 2. sess. 6. in Concilio Trident. de Reform.* Quòd si electus fuerit, qui non potest residere, & electus privatur beneficio, & eligentes puniuntur, *c. Quia nonnulli, c. Relatum, & tot. tit. extr. de Cleric. non resident, §. 1. hoc tit.* Modò si quis Romanæ Curie seu Pontifici deserviverit, seu proprio Episcopo, etiamsi non resideat, excusatur. *§. Juste, hoc tit. c. Dilectus, eod. & per Abb. in c. Olim de V. S. c. De cetero, eod. tit.* Insaper excusatur ille, qui causam Ecclesie in alio loco defendit, *c. Ex parte. 2. eod.* Quemadmodum & ille, qui abest studiorum causa, quo casu quinquennium conceditur, *c. Fin. de Magistr. in Concil. Trident. sess. 5. c. 1. de Reform.* Abb. in c. tua, & in c. Licet, extr. eod. Excusantur & illi qui inimicitia, vel infirmitate residere non potuerint, *c. Relatum, c. Inter, extr. eod.* Causas autem obiter enumerat Conc. Trid. sess. 23. c. 1. de Reform. his verbis: Nam cum Christiana charitas, urgens necessitas, debita obedientia, atque evidens Ecclesia, vel Reipublica utilitas aliquos nonnunquam abesse postulent, & exigant, &c.

Quò ad Postremum. Qui non resident, & non sunt excusati ex causa legitima, puniuntur, itaut si per sex menses à propria Ecclesia abfuerint, fructuum portio adimatur eis, quæ erit

quarta pars, & si creverit contumacia per alios sex menses, alia quarta fructuum privetur, *d. c. 1. sess. 6. de Reform. in Concil. Trident.* Quinimò si quis habet dignitates in Cathedralibus Ecclesiis, & ultra tres menses alibi sine indultu moratur, dimidia fructuum portione privatur, & si creverit contumacia, tunc omnes fructus auferuntur, *sess. 24. cap. 12. de Reform. in Concil. Trid.* Immo semestris tempus videretur coarctatum usque ad tres menses ad summum, *c. 1. de Reform. sess. 23. in Concil. Trid.* Accedat quòd illi, qui proprias Ecclesias deferunt, licentia non obtenta, privantur quotidianis distributionibus, *c. 3. de Reform. sess. 22. & peccatum committunt, cap. 1. sess. 23.* Ac tandem si gravis contumacia efficitur, deponuntur, & beneficio privantur, ut in Bulla Pii Quarti de Residentia Pralat. & c. Qualiter, & c. Inter, ibiq. not. extr. de Cleric. non resident. Et de hac materia vide per Navar. in *Manuali, c. 21. num. 121.*

T I T. XXX.

De Regularibus, & Monachis.

Quoniam inter Ecclesiasticas personas Monachi, & Regulares existunt, ob id nunc de hac materia disseritur: Et pro tituli expeditione videbimus.

1. Quis Monachus dicatur?
2. Quis Regularis?
3. In quibus differant?
4. Qui possint ordinari in Monachos, seu Regulares?
5. Quot modis quis fiat vel Regularis, vel Monachus?
6. Qua requirantur, ut quis Monachus fiat?
7. Ad quas teneantur Monasterium ingressi, & quomodo vivere debeant?

Quò ad Primum. Monachi, qui ab unitate, vel solitudine dicuntur, *cap. Monachum. 20. quasi. 1. c. & cupis, & c. Placuit. 16. quasi. 1. illi propriè dici debent, qui virtute regulæ solitarie in Monasterio permanent, nec se prædicationibus immiscunt, ut sunt illi, qui sunt Ordinis S. Benedicti, & qui habent bona in communi, c. Monachus, c. Justa. 16. quasi. 1.* Nec isti propriè Fratres appellantur, sed Religiosi, licet vocabulo latè sumpto, quicunque tria vota emitit, hoc nomine significetur. *Clem. Exivi, de Verbor. Signif. Clem. Unic. de Excess. Pralator. c. Nimis prava, cap. Nimis iniqua extr. de Excess. Pralat.*

Quò ad Secundum. Regulares omnes illi appellantur, qui Regulam aliquam, & tria substantialia vota, Paupertatem scilicet, Castitatem, & Obedientiam in aliqua Religione approbata profitentur, *cap. Ad Monasterium. de Stat. Religios.* Isti enim Regulares habent certum modum Religiosè vivendi, & in hoc differunt à Monachis, qui strictiori vivunt Regula. Vide *Gloss. in Rubr. hoc tit. & secundum Goffredum in Summa hujus tit.* Regulares itaque sunt, qui ad vivendum regulariter, idest sub aliqua certa Regula, & ordine se adstringunt. Undè ex hoc apparet, appellatione Regularium, etiam Monachos contineri, ut hic in princ.

Quò ad Tertium. Differunt in hoc Monachi à Regularibus, quia Monachis, qui dixi, vita magis restricta videtur injuncta. *§. Fugitivos, cum seq. hoc t. cap. Quod Dei timorem, de Stat. Monachor.* Verum his temporibus ista nomina confunduntur.